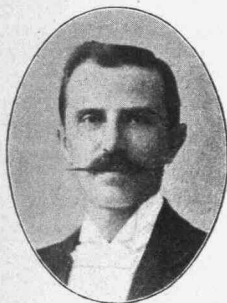

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΑΡΤΕΜΗΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ Κ.

Ἀπὸ δεκαπενταετίας περίπου ἐγκατεστημένος κατ' ἄρχας ἐν Κυπρίᾳ καὶ εἶτα ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου ἔγκριτος δικηγόρος. Διδάκτωρ τοῦ ἐν Ἀθήναις πανεπιστημίου. Ἐκ τῶν λο-

γίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ δημοσιογράφων. Εὐρύμαθής καὶ ἐγκυκλοπαιδικώτατος. Κάτοχος πλὴν τῆς ἐλληνικῆς, ἣν ὀμιλεῖ καὶ γράφει καλλιπέστεστα, καὶ τῆς ἀγγλικῆς, τῆς γαλλικῆς καὶ τῆς τουρκικῆς. Εἰς τὰς γλώσσας αὐτὰς καὶ ἀγορεύει δικανικώτατα, θεωρούμενος ἐκ τῶν ἀρίστων αὐτόθι ποινικολόγων. Μετέρχε τῶν ἔκτοτε σπουδαιότερων πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν αἱ ἀγορεύσεις του ἐκρίθησαν ὡς ὑποδείγματα δικανικῆς εὐφραδείας. Καίτοι νέος καὶ νέηλος ἐν Κύπρῳ, κέκτηται πολυπληθῆ πελατεῖαν καὶ

γενικῆς συμπαθείας. Διατελεῖ ἀπὸ δεκαετίας μέλος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τῆς Κύπρου, ὁ μόνος ἐν αὐτῷ Ἕλλην, διότι τὰ λοιπὰ μέλη, ὁ ἀρχιδικαστής, ὁ ἐφέτης καὶ ὁ δικηγόρος τοῦ Στέμματος εἰσὶν ἄγγλοι, ὁ δὲ πάρεδρος δικαστής, ὀθωμανός. Δις τῷ ἀνετέθησαν ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καθήκοντα παρέδρου δικαστοῦ καὶ δις δικηγόρου τοῦ Στέμματος ἐν τῷ Κακουργιοδικεῖῳ — τιμῆ τὸ πρῶτον ἦδη ἀπονεμηθεῖσα εἰς Ἕλληνα ἐπιστήμονα. Νομικὸς σύμβουλος τῆς αὐτόθι Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς καὶ ἄλλων πιστωτικῶν ἰδρυμάτων, πράκτωρ τῆς «Ἐθνικῆς» καὶ μέλος πλείστων σωματείων καὶ συλλόγων. Πατριώτης ἐνθουσιώδης. Ἐκ τῶν πρώτων παραγόντων πρὸς συλλογὴν ἐθνικῶν ἐράνων καὶ ἀποστολῆν ἐθελοντῶν κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1897. Πρὸς δὲ καὶ

εὐσεβείας καὶ χρηστότητος, τυγχάνει ἀγαπητότατος παρὰ τῆ ἐν Μονάχῳ ἑλληνικῇ παροικίᾳ. Ἡτύχησε τελευταῖον νὰ εὐλογησῇ, κληθεὶς πρὸς τοῦτο, τοὺς ἐν Δαρμστάτῃ τελεσθέντας γάμους τοῦ βυσιλιόπαιδος Ἀνδρέου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ἀλίχης.

ΒΛΙΑΜΟΣ ΕΜΜ. Γ.

Ἐκ τῶν κορυφαίων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Σάμου, εἰς ἕκ τῶν ἡγετῶν τῆς ἐπὶ πολλὰ ἔτη κυβερνησάσης τὴν νῆσον πατριωτικωτάτης μερίδος τῶν Καρλοβασίων, νῦν δὲ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Διετέλεσε πολλάκις πληρεξούσιος τῆς Συνελεύσεως, ἐκλεγείς καὶ πρόεδρος αὐτῆς, μετέσχε δὲ τῆς Διοικήσεως ὡς βουλευτῆς, ἦτοι ὑπουργός. Διδάκτωρ τοῦ ἔθν. πανεπιστημίου, νεώτατος, μόλις ἄγων ἦδη τὸ 37ον ἔτος, ἐτελειοποιήθη ἐν Παρίσις καὶ ἤρουνε τὸν κύκλον τῶν νομικῶν καὶ πολιτειακῶν αὐτοῦ γνώσεων. Ἐν ἀρχῇ τοῦ σταδίου του, νεανίας ἔτι, ἐχορημάτισε πρωτοδίκης. Ἀλλὰ μετὰ τὸν αἰφνίδιον θάνατον τοῦ πατρὸς καὶ τότε βουλευτοῦ Γεωργίου

Βλιάμου, ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς μεγάλης πατρικῆς περιουσίας συνεχίσας τὸ ἐμπορικὸν καὶ τραπεζικὸν ἐκεῖνου ἔργον. Συνδεθεὶς διὰ γάμου μετὰ κόρης ἐριτίμου, τῆς θυγατρὸς τοῦ γηραιοῦ καὶ πολυταλάντου πολιτευτοῦ Ἰω. Χατζηγιάννη, ἐπεξέτεινε καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἰσχύν, ἐνδεδειγμένως, λόγῳ μορφώσεως, νομιμοφροσύνης, εἰλικρινοῦς χαρακτῆρος, καὶ διανοητικῶν καὶ ἠθικῶν πλεονεκτημάτων σπανίων, ὡς ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ τοῦ μέλλοντος. Ῥήτωρ κοινοβουλευτικώτατος, σταυμῶλος, ἀβροεπῆς καὶ εἰς τὰς ραγδαϊοτέρας ἔτι κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἐπιθέσεις· δεξιὸς χειριστῆς τοῦ καλάμου διεξαγαγῶν νικηφόρους δημοσιογραφικοὺς ἀγῶνας· συγγραφεὺς δὲ πολιτειακῶν καὶ νομικῶν ἔργων. Κατὰ τοὺς γάμους τοῦ Διαδόχου ἐστάλη ἀντιπρόσωπος τῆς Σάμου, ἐτιμήθη δὲ ἔκτοτε διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος.

ΟΙΚΙΑΔΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΦΙΛΩΣΤΗ καὶ ἀγαπητὴ ἐν Κων]πόλει προσωπικότης. Ὁ κα-
 τ' ἐχθῶν ἀπὸ δωδεκαετίας ἤδη τὸ ὑψηλὸν καὶ λίαν δυσχερὲς
 ὑπόργημα τοῦ Καποῦ - Κεχαγιᾶ τῶν πατριαρχείων, τοῦ μεσάζοντος
 μεταξὺ αὐτῶν, τῆς Μ. Βεζυρσίας καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργείων, συνεπαγόμενον τὸν πολιτικὸν τίτλον Ἀ' βραβίου Ἀ' τάξεως. Υἱὸς δευτερότοκος τοῦ Ἰωσήφ Delacasa, ἐξελληνίσας ὕστερον τὸ ἐπώνυμον αὐτοῦ. Ἀπόφοιτος τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς ἠκολούθησε νομικὰς σπουδὰς ἐν τῷ ἐθν. πανεπιστημίῳ. Κάτοχος, πλὴν ἄλλων, καὶ τῆς ἀραβοπερσικῆς, ὑπηρετήσας κατ' ἀρχὰς ὡς ἀκόλουθος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, μόνος αὐτὸς μὴ μωαμεθανὸς καὶ δὴ εἰς τοιαύτην

ἐμπιστον θέσιν· εἶτα δὲ ὡς βοηθὸς τοῦ ὑποδιοικητοῦ Κασσάνης καὶ ἐν Ὀρτάκιοι τῆς Ἀδριανουπόλεως, βραδύτερον δὲ ὡς ὑποδιοικητὴς ἐν Πλωμαρίῳ τῆς Μιτυλήνης καὶ ἐν Σύμῃ. Ἡ ἐπὶ τόσα συνεχῆ ἔτη παράμονή του ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, κατὰ τὸ δίαστημα τῶν ὁποίων ἡ ἐναλλαγὴ τεσσάρων πατριαρχιῶν ἐκλόνησε τόσας ἄλλας θέσεις, μαρτυρεῖ εὐγλώττως περὶ τῆς μοναδικῆς ἰκανότητος τοῦ ἀνδρός, συναισθανομένου τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καθήκοντα καὶ ὑπηρετοῦντος καὶ κατὰ τὰ ὀξύτερα ἔτι ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα τὴν κορυφὴν τῆς Ὀρθοδοξίας. Νυμφευθεὶς τὴν θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου Δ. Γενηδουιᾶ, ὅστις ὑπῆρξεν ἐπὶ ἔτη μακρὰ ὁ μοχλὸς τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων, ἀνέπτυξεν ἐπίζηλα προσόντα οἰκογενειάρχου. Μετριοφρων, προσηγῆς, χαριτολόγος μέχρι εὐτραπείας ἐν ταῖς κοινωνικαῖς αὐτοῦ σχέσεσιν, εὐθὺς καὶ εὐσυνειδήτος ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, δικαίως ἀπολαύει ἀμερίστου ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΦΙΛΩΣΤΗ τῆς Ἑλλάδος ἐν Κατάνῃ τῆς Σικελίας. Ἐλκων ἐξ Ἠπείρου τὴν καταγωγὴν, ἐγκατέστη αὐτόθι παιδιόθεν, κατορθώσας διὰ μόνης τῆς φιλοπονίας, τῆς εὐφυΐας καὶ τῆς ἰκανότητος αὐτοῦ νὰ καταλάβῃ περίθλεπτον θέσιν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, τιμῶν τὸ ἐλληνικὸν ὄνομα, οὐ μεθ' ὑπερρηφηνείας καὶ βαθείως ἔφερε πάντοτε τὴν συναίσθησιν, ἀποτελῶν ἀληθῶς τὸ σέμνωμα

τῆς εὐαρίθμου ἐν Κατάνη ἑλλην. παροικίας. Δημιούργημα τῶν ἰδίων χειρῶν, ἄνευ μέσων καὶ προστασίας ἄλλης ἢ τῆς ἐντιμότητος καὶ τῆς μεγάλης πίστεως, ἦν ἐνέπνεε πρὸς πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ συναλλασσομένους, ἠδυνήθη νὰ καταστή ὁ σκηπτῶχος τῆς σιτεμπορίας ἐν Κατάνη, ἔχων μόνος αὐτὸς τὰ 60 0/0 τῆς εἰσαγωγῆς. Μετέρχεται προσέτι εἰς εὐρύν κύκλον καὶ τὸν ἔμπορον οἴνων καὶ θείων, κεκτημένος ἴδια πρὸς τοῦτο ἐργαστάσια, ἀσχολούμενος δὲ καὶ εἰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας. Πατριώτης θερμὸς, ἑλληνοπροσέστατος, ἀφωσιωμένος εἰς τὰ ἔθνικὰ ἰδεώδη, ἀληθῆς ἠπειρώτης καὶ ἑλλην, πρωταγωνιστεῖ εἰς πᾶσαν ἔθνωφελῆ πράξιν παρέχων πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν καὶ ἐνί-

σχυσιν εἰς τοὺς ἐκεῖ διαμένοντας ἢ διερχομένους Ἑλληνας. Ὁ κ. Παντελῆς εἶνε ὁ μόνος ἐπικρατήσας Ἑλλῆν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς Ἰταλίας καὶ εἰδικιώτερον ἐν Σικελίᾳ, ἔνθα ὁ συναγωνισμὸς ἀποβάνει σχεδὸν ἀδύνατος δι' ἱστορικοὺς καὶ κλιματολογικοὺς λόγους.

ΣΙΑΚΑΛΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἐκ τῶν ἐγκρίτων ἐν Λευκωσίᾳ Κυπρίων, ἀνὴρ εὐρείας μόρφωσης καὶ ἔθνωφελῆς δράσεως. Μετὰ τὴν ἐν τῷ ἔθνικῷ πανεπιστημίῳ μόρφωσίν του, μετέβη εἰς Ἀγγλίαν χάριν εὐρύτερων σπουδῶν, εἶτα δὲ εἰς Γαλλίαν, ἔνθα ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου. Ἐπανελθὼν εἰς Κύπρον ἤρξατο δημοσιογραφῶν σθεναρῶς ἐκδοὺς ἐπὶ τινα καιρὸν ἐφημερίδα ἀγγλιστὶ γραφομένην, ἐν ἣ συνηγόρει εὐγλώττως καὶ μετὰ δυνάμεως ἐπιχειρημάτων ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἑλληνικωτάτης νήσου. Ἡ σειρά τῶν ἄρθρων του ἐκείνων τοιαύτην ἐνεποίησεν αἰσθήσιν, ὥστε ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἀμείβουσα τὰς

ἐξόχους πατριωτικὰς του ἐργασίας, ἀπένευμεν αὐτῷ τὸ παράσημον τῶν ἵπποτῶν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ. Ἐξελέγη βουλευτὴς Λάρνακος ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύσας καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ καὶ τὰ

κοινὰ τῆς νήσου συμφέροντα, εἶτα δὲ πρὸ διετίας ἀνεδείχθη ἐκ νέου βουλευτῆς Λευκωσίας, ἐργαζόμενος ἐκθύμως ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου καὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως. Τελευταῖον ἐξέδωκεν ἰδίᾳ δαπάνῃ ἀγγλιστὶ συντεταγμένον ὀγκῶδες τεῦχος, τὸ ὁποῖον ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ βουλευτάς, τοὺς δημοσιογράφους καὶ πάντας τοὺς διαπρεπεῖς ἄγγλους πολιτευομένους, προσπαθῶν νὰ διεγείρῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὸ αἶσθημα τοῦ πεπολιτισμένου λαοῦ ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων καὶ ἀξιώσεων τῆς Κύπρου, ὑπὲρ ὧν μοχθεῖ μετὰ ζήλου ἱεροῦ καὶ ἀλυγίστου φρονήματος ὁ φιλόπατρις ἀνὴρ.

ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ

Ἐκ τῶν διαπρεπῶν ἐν Σμύρνῃ δικηγόρων. Κατάγεται ἐκ Μάκρης τῆς Μ. Ἀσίας, γόνος οἰκογενείας σημανούσης. Διδάκτωρ τοῦ ἔθν. πανεπιστημίου. Ὡς φοιτητῆς ἐν Ἀθήναις ὑπῆρξε

μία ἀπὸ τὰς πλέον συμπαθεῖς μορφὰς τῆς ἀκαδημαϊκῆς νεολαίας, ζωηρός, ἐνθουσιώδης εἰς πᾶσαν εὐγενῆ ἰδέαν, μέλος ἀπαραίτητον τῶν ἐκάστοτε ὀργανωτικῶν ἐπιτροπῶν, ἀγαπητὸς καὶ παρὰ τῆ ἀνωτέρα ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ. Εἰς τὴν πρωτοβουλίαν αὐτοῦ καὶ τὰς ἐνεργείας ὀλίγων συμπολιτῶν του ὀφείλεται ἡ σύστασις τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου. Διεκρίνετο καὶ ἠγαπᾶτο ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ διὰ τὴν βαθεῖαν κρίσιν καὶ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου. Κατὰ τὰς διδακτορικὰς του ἐξετάσεις ἐξ-

ἐπληξε διὰ τῆς σπανίας ἐτοιμότητος ὁ ἀείμνηστος Ξενοφῶν Φαρρᾶς τὸν συνεχάρη ἀνομολογῆσας ὅτι «δὲν ἀπαντᾷ ἀπλῶς μόνον ὡς ὑποψήφιος, ἀλλὰ καὶ συζητεῖ ὡς πεπειραμένος συνάδελφος.» Κατὰ τοὺς γάμους τοῦ Διαδόχου παρέστη ὡς ἀντιπρόσωπος, ἐκλεγείς διὰ ψηφίσματος τῶν Κοινοτήτων Μάκρης καὶ Λιβησίου. Ἐν Σμύρνῃ διακρίνεται μετὰ τῶν συναδέλφων του. Γνώστης βαθῶς τῆς τουρκικῆς νομοθεσίας καὶ γλώσσης, ὅσον ὀλίγιστοι τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὑπηρετεῖ τελεσφόρως τὰ συμφέροντα τῶν ὁμογενῶν παρὰ ταῖς ὀθωμανικαῖς ἀρχαίς. Καὶ κατέχει ἐπὶ τοσοῦτον

τὴν τουρκικὴν νομοθεσίαν, ὥστε ἐὰν συνιστάτο ἔδρα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ πρὸς ἐκμάθησιν αὐτῆς ἀπαραίτητον, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ διπλωματικὴ καὶ προξενικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος ἐν Τουρκίᾳ ναυαγεῖ, θὰ ἦτο ἀναμφισβητήτως ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος νὰ τὴν καταλάβῃ ἐπαξίως καὶ ἀποτελεσματικῶς. Τὸ γραφεῖόν του ἐν Σμύρῃν εἶνε τὸ καταφύγιον τῶν ἀδυνάτων, τῶν ἐπιζητούντων προστασίαν καὶ δικαιοσύνην, ὁ δὲ οἶκος τοῦ ὁ φιλόξενος τὸ ἐντευκτήριον τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας καὶ τῶν ἐπισήμων ξένων.

Τ Σ Α Μ Η Σ Ι Ω Α Ν Η Η Σ

Ἡ Κ τῶν διακεκριμένων ἐν Καίρῳ ὁμογενῶν ἰατρῶν. Γόνος ἀρματωλικῆς ἐξ Ἡπείρου οἰκογενείας, γεννηθεὶς ἐν Στυλίδι τῷ 1857. Φοιτητῆς ὧν μετέσχε τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ κινήματος τοῦ

1878 ὡς ὑπαρχηγός, εἰσβαλὼν μετὰ 150 ἀνδρῶν καὶ γενναίως πολεμήσας ἐν Ἀγυῖᾳ καὶ Μακρονήσῃ. Ὡς ἰατρός (1880) ἐν Σιβίῃ - ἐλ - Κόμ τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ ἐνδεκαετίαν καὶ ὡς πρόεδρος τῆς ἑλλην. κοινότητος κατέκτησε τὰς γενικὰς συμπαθείας. Κατὰ τὴν ὀλεθρίαν χολέραν τοῦ 1883 μετὰ τοιαύτης αὐταπαρνήσεως ἐνεκαρτέρησε παρέχων τὰς φιλανθρωπικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς του ὑπηρεσίας, ὥστε καὶ ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις τὸν ἐτίμησε διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Μεδζητιέ, καὶ ἡ κοινότης

τῷ προσήνεγκε βαρύτιμον ὠρολόγιον εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης. Ἐπὶ ἑξαετίαν διετέλεσε καὶ ὡς προξενικός αὐτόθι πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος (1886 - 1892), ὅποτε παραιτηθεὶς μετέβη καὶ ἐτελειοποιήθη ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Ἑλβετίᾳ ἀσχοληθεὶς εἰδικῶς εἰς τὴν σπουδὴν καὶ θεραπείαν τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων, τῶν ἀφροδισίων καὶ τῶν δερματικῶν παθῶν. Μετὰ τετραετεῖς ἐν Εὐρώπῃ ἐνδεδλεχεῖς σπουδὰς ἐγκαταστάς εἰς Κáιρῳ, ἰδρύσει τὴν πεφημισμένην αὐτόθι κλινικὴν του τιμῶν τὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς

διοικούσης τὰ τῆς ἑλληνικῆς ἐν Καίρῳ κοινότητος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Πατριάρχου, ὡς ἔφορος τῶν σχολείων καὶ ὡς σύμβουλος τοῦ ἑλληνικοῦ, ἀποτελεῖ σέμνωμα ἅμα καὶ ἐγγύησιν διὰ τὰς πεφωτισμένας, εἰλικρινεῖς καὶ πατριωτικὰς ἐνεργείας του.

ΦΩΤΙΑΔΗΣ ΦΩΤΙΟΣ

Ἐν Κων]πόλει σοφὸς ἰατρός. Ἄνθρωπος μεγάλης μορφώσεως. Πολυμαθέστατος καὶ ἐγκυκλοπαιδικώτατος καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῶν λέξεων. Αὐτόχρημα ἀριστοκράτης τοῦ πνεύματος.

Ὡς ἐπιστήμων, ἐνασχῶν ἐπὶ εἰκοσαετίαν εἰδικῶς τὸν κλάδον τῆς λαρυγγολογίας καὶ ὠτολογίας, κέκτηται τοιαῦτα σπάνια προσόντα, ὥστε τὸ ὄνομά του ἐγένετο γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς εὐρεῖς ἐπιστημονικοὺς κύκλους τῆς Εὐρώπης.

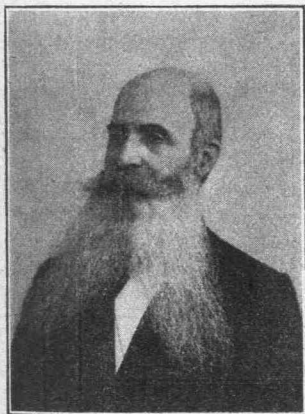
Ἄλλὰ κυρίως εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν ἄνθρωπος τῆς μελέτης, τῆς σκέψεως, τῆς παρατηρήσεως. Ἀληθῆς, μετρίοφρων, ἀπλοϊκός, ἀνεπιτήδευτος, ὅσον οἱ πράγματι ἀληθινοὶ σοφοί. Ἀποφεύγει τὸν θόρυβον καὶ ἀγαπᾷ τὴν μόνησιν, ζῶν ἐν τῇ στοργῇ τῆς οἰκογενείας του καὶ ἐν στενῶ

κύκλῳ ἐπιλέκτων φίλων. Βιβλιοφίλος μέχρι φανατισμοῦ. Ἡ βιβλιοθήκη του φημιζέται ὡς μία τῶν πλουσιωτέρων. Πρωτότυπος, μὲ κάτι τι τὸ ἰδιαιτέρως καλλιτεχνικὸν εἰς τὰς ἰδέας, εἰς τὰ αἰσθήματα, εἰς τὸ ἦθος, τὸν λόγον, τὰς πράξεις. Καταγίνεται εἰς σοβαρὰς φιλολογικὰς μελέτας. Ἐνέκυψε δέ, ὅσον ὀλίγοι, κατὰ βάθος εἰς τὴν γλωσσολογίαν καὶ τὴν σπουδὴν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Εἶνε ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀληθῶς σπουδαιοτάτου συγγράμματος: «Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα κ' ἡ ἐκπαιδευτικὴ μας ἀναγέννησις», βιβλίον πολυσέλιδον, τὸ ὁποῖον ἐκδοθὲν πρὸ διετίας, ἐσημείωσε σταθμὸν σημαντικώτατον ἐν τῷ περὶ νεοελληνικῆς γλώσσης ἀγῶνι, τῷ συγκυκῶντι τὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν. Ὁπαδὸς τοῦ δημῶδους ἰδιώματος, εἶνε ἴτως ὁ μόνος ὅστις ἔδωσε τὴν λο-

γικωτέραν καὶ ἐπιστημονικωτέραν θέσιν εἰς τὸ φλέγον ζήτημα καὶ ἐχάραξε φωτεινάς καὶ ἀληθεῖς τὰς κυρίας του γραμμὰς, συνδέσας πρὸς τὴν τύχην αὐτοῦ καὶ ἐκείνην τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξεικονίζεται ὁ σοφός, ὁ ἐπιστήμων, ὁ παρατηρητής, ὁ φιλόλογος, ὁ ἄνθρωπος, ὁ πατριώτης, οἷος εἶνε ἀναμφισβητήτως ὁ Φώτιος Φωτιάδης.

ΧΑΤΣΗΧΡΗΣΤΟΣ ΧΡ.

Ἰδρυτὴς καὶ γυμνασιάρχης τοῦ ἐν Κων]τόλει Ἑλληνο-γαλλικοῦ Λυκείου. Ὁ δημοφιλέστατος τῶν αὐτόθι ὁμογενῶν. Διδάκτωρ τῆς φιλολογίας ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ. Διαπαι-

δαγωγήσας χρηστῶς δύο-τρεῖς ἤδη γενεὰς ἑλληνοπαίδων, λατρευόμενος αὐτόχρονα ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του ἅπαντας.

Ἄνθρωπος ἀφιλοκεδέστατος, φιλόανθρωπος, ἀλτρουϊστής. «Δὲν δίδει ἓνα παρὰ διὰ τὸν παρὰ» κατὰ τὸ χαρακτηριστικόν του ἀπόφθεγμα. Θὰ ἦτο βαθύπλουτος, εἰ ἐξεμεταλλεύετο τὴν ἰδίαν του φήμην μόνον.

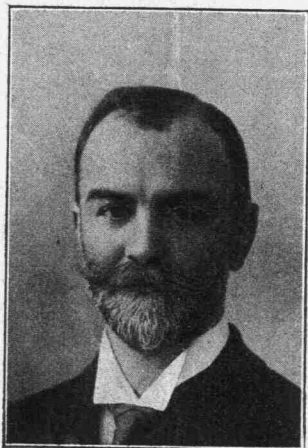
Ἄλλ' εἶνε ἀνώτερος χρημάτων. Ζῆ μὲ ἰδεώδη εὐγενῆ καὶ ὑπὸ τὸν πολυῖδιμονα πρεσβύτην πάλαι τρυφερὰ παιδικὴν καρδίαν. Ἀρκεῖνὰ σημειώθη ὅτι εἰς τὸ μοναδικόν του Λύκειον ἐξεπαιδεύθησαν καὶ ἐκπαιδεύονται δωρεὰν πλεῖ-

στοι ἐνδεεῖς ἀλλ' ἐπιμελεῖς μαθηταί. Ἀφελής, ἀνεπιτήδευτος, ὁμιλητικώτατος, πολυμαθής, εὐρυλόγος, ἐνθουσιώδης εἰς ὅ,τι ὦραϊον, σαγηνεύει καὶ κατακτᾷ. Συγγραφεὺς καὶ λογοτέχνης, στιχουργὸς γλυκὺς, εὐθυμογράφος καὶ σατυρογράφος μὲ ἀττικὴν χάριν καὶ λεπτότητα, δραματικὸς ποιητής, ἐκόσμησε πολλάκις τὰ περιοδικὰ καὶ τὸν ἡμερήσιον τύπον τῆς Κων]πόλεως. Ὁ ἀείμνηστος Ἡρακλῆς Βασιιάδης τὸν ἐξετίμα καὶ τὸν ἠγάπα ἰδιαζόντως. Μέλος ἀρχαῖον τοῦ Ἑλλ. Φιλολ. Συλλόγου διατελέσας καὶ γραμματεὺς αὐτοῦ καὶ ἀντιπρόεδρος καὶ νῦν δὲ στυλὸς αὐτοῦ

κραταίος καὶ Μέντωρ πολύτιμος. Εἰσηγητὴς ἐν αὐτῷ τοῦ Ζωγραφείου διαγωνίσματος «περὶ συλλογῆς τῶν ζώντων μνημείων ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ λαοῦ». Ρήτωρ καὶ ἀγορευτὴς συγκινῶν, ἐξαίρων, συναρπάζων. Ὁπαδὸς τῆς δημόδους γλώσσῃς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῆς ἐκχυδαίσεως αὐτῆς. Τετιμημένος διὰ τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος καὶ τοῦ χρυσοῦ παρασήμου τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας.

ΨΑΛΙΔΑΣ ΜΙΧΑΗΛ

Ⓔ διαπρεπὴς καὶ πεφημισμένος ἐν Κων]πόλει ἰατρός καὶ ἀρχιχειρουργός ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Ἱερεμῖα. Φυσιογνωμία συμπαθεστάτη. Γόνος ἀρχαίας καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας, τοῦ πολλοῦ

ἐν Ἰωαννίνοις ποτὲ διδασκάλου τοῦ Γένους Ἀθανασίου Ψαλίδα, υἱὸς δὲ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἑλλήν. στρατοῦ καὶ στρατιώτου τοῦ Ἱεροῦ Λόγου κατὰ τὴν ἐν Δραγατσάνῳ μάχην. Ἐξεπαιδεύθη ἐν τῷ ἔθν. Πανεπιστημίῳ συνεπλήρωσε δὲ τὰς σπουδὰς του ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ. Διετέλεσε, κατόπιν διαγωνισμοῦ, βοηθὸς τοῦ ἀειμνήστου Γ. Μακᾶ ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ Π. Νοσοκομείου. Διδάκτωρ καὶ τῆς ἐν Παρισίοις Ἱατρικῆς Σχολῆς. Φημίζεται διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ χειρουργικὴν δεξιότητα, διενεργήσας ἐπιτυχῶς σπουδαιότατας ἐγχει-

ρήσεις. Ἀγαπητότατος καὶ διὰ τὰς ἄλλας προσωπικὰς ἀρετὰς καὶ ὡς παρέχων δωρεὰν πολλάκις τοῖς ἀδυνάτοις τὰς ἱατρικὰς αὐτοῦ εὐεργεσίας, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκευήματος. Διακρίνεται προσέτι καὶ διὰ τὴν ἐπωφελῆ δράσιν του ἐν τῇ φιλολογικῇ κινήσει. Πολύτιμος ὡς ἔφορος πλείστων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων. Ἐξελέγη πολλάκις καὶ νῦν ἔτι τυγχάνει Πρόεδρος τοῦ ὀνομαστοῦ ἐν Κων]πόλει Ἑλλήν. Φιλολογικοῦ Συλλόγου.